

2 Wat God bereid heeft...

‘Ja, van ouds heeft men het niet gehoord, noch met oren vernomen, en geen oog heeft het gezien, behalve Gij, o God! wat Hij doen zal dien, die op Hem wacht.’ (Jes. 64:4).

God heeft een onuitsprekelijk heerlijke toekomst weggelegd voor allen die op Hem wachten en Hem liefhebben. Daarvan een diep besef te hebben haalt de aantrekkingskracht uit alle wereldse vreugde, richt onze ogen op Hem, Die dit beloofd heeft en verzacht ons lijden. Op enkele plaatsen in de Schrift spreekt de Heere van een kroon: ‘de kroon des levens’ (Jak. 1:12), ‘de onverwelkelijke kroon der heerlijkheid’ (1 Pet. 5:4), en ‘de kroon der rechtvaardigheid’ (2 Tim. 4:8). Een kroon voor hen die Hem liefhebben, of die Zijn verschijning hebben liefgehad.

Ook aan Jozef was een kroon beloofd. We lezen dat in Genesis 37:5-11. Jozef had gedroomd. Hij had Goddelijke openbaringen van de Heere God gehad. Toen hij zijn twee dromen aan zijn broers vertelde, begrepen zij ook meteen de uitleg ervan. De schoven van de broers bogen voor de schoof van Jozef. Eens zou Jozef over hen regeren. Dat was de uitleg van die droom. Dat hadden ze goed begrepen. De zon, de maan en elf sterren bogen zich voor Jozef neder. ‘Zullen wij dan werkelijk allemaal voor jou buigen, Jozef?’, was de vraag van zijn vader. Ook hij had de droom onmiddellijk begrepen.

Een rijke belofte voor Jozef. Een belofte gedaan door de Allerhoogste Zelf. Door een God, ‘Die alle dingen werkt naar de raad van Zijn wil’ (Ef. 1:11). Het stond onwrikbaar vast. Eens zou Jozef verhoogd worden en een plaats innemen ver boven zijn vader, moeder en zijn broeders. Er was een kroon weggelegd voor Jozef. Het zullen voor Jozef wonderlijke dromen geweest zijn. In stilte zal zijn hart verheugd geweest zijn over zo’n rijke toekomst. En iets van zijn blijdschap klinkt door in zijn woorden toen hij de dromen aan zijn broers en aan zijn vader vertelde. Maar... de kroon mocht hem dan wel beloofd zijn, hij had hem nog niet. En ongetwijfeld zal Jozef zich heel veel hebben afgevraagd hoe de Heere God Zijn Woord waar zou gaan maken in zijn leven. Hoe moest het verder?

Jozef ging levenslessen leren. De weg naar de kroon is de weg van het kruis. De weg naar het licht is de weg door de duisternis. De weg naar de heerlijkheid is de weg van het lijden. De weg naar het Leven is de weg door de dood. Lees de Schrift en leer die grote waarheid die door de hele Bijbel is heen geweven. Zie op ons grote Voorbeeld; ‘Hij heeft Zichzelven vernietigd, de gestaltenis eens dienstknechts aangenomen hebbende, en is den mensen gelijk geworden. En in gedaante gevonden als een mens, heeft Hij Zichzelven vernederd, gehoorzaam geworden zijnde tot de dood, ja, de dood des kruises. Daarom heeft Hem ook God uitermate verhoogd, en heeft Hem een Naam

gegeven, welke boven alle naam is; opdat in de Naam van Jezus zich zou buigen alle knie dergenen, die in de hemel, en die op de aarde, en die onder de aarde zijn. En alle tong zou belijden, dat Jezus Christus de Heere zij, tot heerlijkheid Gods des Vaders.' (Fil. 2:7-11).

Dat was de weg van Christus. Hij bewandelde die weg voor de Zijnen. En Hij werkt die weg in de Zijnen. Opdat zij Hem gelijkvormig zouden zijn (Rom. 8:29). Dat is de les die Jozef zou gaan leren. En wij zouden er wijs aan doen die les uit het leven van Jozef zelf te leren. 'Zalig is de man, die verzoeking verdraagt; want als hij beproefd zal geweest zijn, zal hij de kroon des levens ontvangen, welke de Heere beloofd heeft dengenen die Hem liefhebben.' (Jak. 1:12). Eerst de beproeving en dan de kroon. Wacht op Hem en Hij zal je grote wonderen doen zien.

Jozef ging naar zijn broers en vertelde hun zijn droom, van God gekregen. En toen? Blijdschap bij die mannen? Vergeet het maar. 'Daarom haatten zij hem nog te meer.' (Gen. 37:5). 'Zo haatten zij hem nog te meer, om zijn dromen en om zijn woorden.' (v. 8). 'Zijn broeders dan benijdden hem.' (v. 11). 'Zult gij dan ganselijk over ons regeren; zult gij dan ganselijk over ons heersen?' Eeuwen later zou Mozes precies dezelfde ontvangst van zijn broeders ontvangen: 'Wie heeft u tot een overste en rechter over ons gezet?' (Ex. 2:14; Hand. 7:35). Hoe indringend doen deze woorden ons denken aan de ontvangst die Christus onze Heere kreeg van Zijn eigen broederen, het Joodse volk. Hij kwam als de Messias, de Koning der Joden (Mat. 2:2; 27:37). Maar ach, de hardigheid van hun hart: 'En Zijn burgers haatten Hem, en zonden Hem gezanten na, zeggende: Wij willen niet, dat deze over ons koning zij.' De duisternis van hun verstand: 'Hij is gekomen tot het Zijne, en de Zijnen hebben Hem niet aangenomen.' (Joh. 1:11). Zo verging het ook Jozef. Maar de Heere werkte in zijn leven Zijn onveranderlijke raad uit. Zijn broeders zouden buigen. En zo zal het Christus vergaan. Nu verworpen door het Joodse volk. Maar het deksel zal worden weggenomen. Zij zullen buigen. (2 Kor. 3:15, 16).

Leer hier trouwens nog een les uit. Zijn volk verwerpt Hem als hun Koning. En wat betekent dat voor dat volk? Lijden. Ze zoeken de rust en de vrede in hun eigen godsdienst, en gaan aan DE Godsdienst, de Heere Jezus Christus voorbij. En zie de geschiedenis van dat volk de eeuwen door: bloed en tranen.

En jij? Zolang je rust en vrede zoekt in je eigen geloof, in je eigen gebeden, in je eigen godsdienst dan zul je die niet vinden. Maar wat een onuitsprekelijk geluk is het als Hij je in Zijn Woord verschijnt in al Zijn heerlijkheid! Als je ziet dat Hij alles heeft volbracht, waarop jij alleen van harte amen hoeft te zeggen. Wanneer Hij je leert te buigen aan de voet van het kruis. Zoek die vrede, die blijdschap die nimmermeer vergaat. Hoe hard je hart soms ook mag schijnen; hoe opstandig je

gedachten soms ook zijn; hoe duister je verstand soms ook mag lijken: Hij, Die een goed werk in je leven is begonnen zal dat zeker voleindigen (lees Fil. 1:6).

Tenslotte Jakob, Jozefs vader. Wat lezen we van hem toen zijn geliefde zoon hem zijn droom vertelde? ‘Doch zijn vader bewaarde deze zaak.’ (Gen. 37:12). Hij begreep de droom. Hij bestrafte Jozef uit onbegrip. Maar de woorden bleven haken in zijn hart. Hij bewaarde deze zaak. Veel dingen in de Bijbel kunnen moeilijk te begrijpen zijn voor ons. Zeker waar het het lijden, de dood en de opstanding van de Heere betreft. Onmogelijk kan het lijken om daarin onze zaligheid te zien. Zo was het ook voor Maria, Zijn moeder. Toen Hij op twaalfjarige leeftijd tot haar sprak: ‘Wist gij niet, dat Ik moest zijn in de dingen Mijns Vaders?’ (Luk. 2:49), toen begreep zij ook niet wat dat te betekenen had. Maar we lezen wel van haar dat zij al deze dingen in haar hart bewaarde. (v. 51). Wat een bijzondere dingen waren er tegen Maria over haar Zoon gezegd. Al bij de aankondiging van Zijn geboorte (Luk. 1:26-38), en net na Zijn geboorte (Luk. 2:25-38). Hoe wonderlijk moet het bezoek van de herders voor haar geweest zijn. Om maar niet te spreken van de wijzen uit het oosten, die zich nota bene voor het kleine Kindje neerbogen en allemaal dure geschenken aan Hem gaven. Veel van dit alles kon Maria niet begrijpen. Maar toch..., ze bewaarde al deze dingen in haar hart. En later, jaren later heeft zij alles begrepen.

Laat dat ook in jouw leven zo zijn. Het is onmogelijk om alles in één keer te begrijpen. De Heere is een wijze Leermeester. Hij leidt je stap voor stap. Langzaam, maar zeker. Als Hij spreekt van de heerlijkheid van Zijn Zoon aan Zijn rechterhand, bewaar dan die woorden in je hart vol verlangen om die Heerlijkheid te mogen zien. Als Hij spreekt over die wonderlijke gebeurtenis van de opstanding en je kunt nog niet begrijpen wat dat met jouw leven te maken heeft, bewaar het in je hart tegelijk met de overtuiging dat Hij je de kracht van Zijn opstanding Zelf zal doen ervaren. En dan de kruisiging. Hij, de Onschuldige voor de schuldigen. Bewaar ook dat in je hart met het besef dat daar, ja, daar alleen, betaald is voor de zonde. Dat daar alleen de vrede is te krijgen, voor ieder vermoeid en gekweld hart. Als je twijfelt, twijfel dan aan je eigen wijsheid, maar nooit aan de wijsheid van de prediking van het kruis. (1 Kor. 1:17-31). Als je wanhoopt, wanhoop dan aan je eigen kracht om ook maar iets voor Hem te doen, maar wanhoop nooit aan Zijn genade in Christus Jezus.